

TERMINAALI

4/15

Sisällytys

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Erecto	9
Saksan kieli pika-arvostelussa	13
Seikkailusarja	15
Harrastenurkka	18
Tenttikuulumisia	22
Puolen vuorokauden piina	23
Fuksicursio	26
Koodarin päivä Nortalilla	31
Kaliaa	32

Terminaali

Oulun Tietoteekkarit ry:n
kiltalehti ja
pää-äänenkannattaja jo
vuodesta 1988
4-6 numeroa vuodessa
28. vuosikerta
Numero 4/2015

36 sivua

Painosmäärä: 30kpl

Painopaiikka: Monisto Oy

Päätoimittaja:

Jukka Pajukangas

Osoite:

Oulun Tietoteekkarit ry/Terminaali

PL4500

90014 Oulun yliopisto

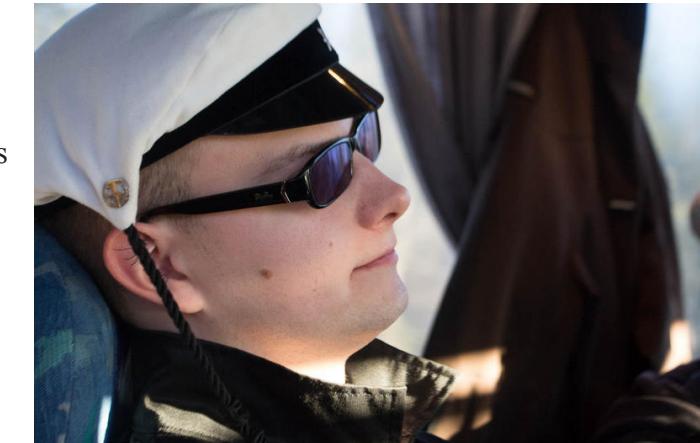
Mikäli onnistut löytämään tästä lehdestä jonkinlaista järkeää tai logiikkaa, niin olemme syvästi pahoillamme. Ota yhteys päätoimittajaan niin voimme korjata asian seuraavassa numerossa.

Pääkirjoitus

*Työ kilta-aktiivin on tärkiä,
irtiotto venyy vain, venyy vain.
Kaljatölkin sihaus pehmiä
kuuluu paljusta pän, kuuluu pän.
Vuosia takana kohta
yks, kaks, kolme, neljä viis.*

Päätoimittajavuoteni on ollut kokonaisuudessaan sangen kiinnostavaa aikaa. Olen saanut tehdä töitä parhaassa mahdollisessa toimitusporukassa. Juttujen laadukkuus on ollut omasta mielestäni todella korkealla tasolla, mikä osoittaa loistavasti Terminaalin toimittajakunnan ammattitaidon. Toivotan seuraajalleni hupaisaa vuotta Terminaalilta peräsimessä ja kiltalaisille vahvaa mielenterveyttä sen lukijoina.

Kiitos ja anteeksi
Tiedotusministeri
Jukka 'Paju' Pajukangas

Puheenjohtajan palsta

“Mahotonta meininkiä..”^[1]

“Kuinka vanha peejiin palsta pitää kopioida ettei kukaan huomaa mitään?”^[2] “Vuosi alkaa olla lopuillaan, ja tässä vaiheessa onkin hyvä käydä hieman läpi kulunutta vuotta: vuosi alkoi tammikuussa, ja loppuu nyt joulukuussa. Ei siitä sen enempää. Asiaan!”^[3] “Syksyllä fuksit valtasivat yliopiston ja kiltahuoneen. Onneksi sinne kuitenkin jäi tilaa vanhoillekin tieteenharjoittajille.”^[4] “Killan hallitus on toiminut loistavasti ja PJ porukan kanssa tapahtumia on kierrelty raskaamman kautta.”^[5] “On ollut etuoikeus työskennellä tämän hallituksen kanssa. Toivottavasti tekn ystäväni olette oppineet jotain uutta, saaneet jotain todella konkreettista irti vuoden hallitus-pestistänne.”^[6] “Miestappiot on saatu pidettyä minimissään ja haavoittuneet pääsevät tositoimiin etulinjaan taas kevätpuoliskolla.”^[1]

“Vuosi 2001 on lähes lopussa, samoin kuin ”pestini” killan ensimmäisenä naispuolisena puheenjohtajana.”^[4] “Wappu jo lähestyy uhkaavasti ja saa nähdä kuinka nyt aloittanut suku-polvi keväänriennoista selviää. ... Uusi vuosi kolkuttaa ovella jo varsin mukavasti, älkää unohtako käyttää kaikkia killan tarjoamia palveluja hyväksenne.”^[7] “...”pakko juoda... johtuu siitä, että tämä neuvo pitää paikkansa. saan käsiini sähköpostiosoitteesi. :)”^[8]

“Koska joka vuosi jokainen puheenjohtaja kirjoittaa, kuinka hieno vuosi on ollut ja kuinka paljon siitä on oppinut, en ha-

luaisi tähän sortua...”^[9] “Ystäväämme Wikipedia kertoo taikasieniksi kutsuttavan sieniä, jotka sisältävät psilosybiiniä ja psilosiiniä, jotka puolestaan vaikuttavat tajuntaan psykedelisesti.”^[8]

“Joyeux Noël et bonne année!”^[10] “Nyt alkaa olla aika valmis tautua kuitenkin uuden vuoden vastaanottoon.”^[11] “Lopuksi haluan kiittää kaikkia vuoden aikana kiltatoimintaan osallistuneita ja toivottaa kaikille Hyvää Joulua ja Elämysrikasta Utta Vuotta!”^[12]

“Toivottaa nöyrin palvelijanne, ... puheenjohtajanne vielä vuoden loppuun”^[7]

“Visa Seppänen”^[13]

“Puheenjohtaja, profeetta, rakastettu johtaja, natsi, Isä aurinkoinen, Seppästen voittajasukua”^[14]

“Ensi vuonna nähdään.”^[15]

Lähteet

- [1] Terminaali 4/2004, 3
- [2] Terminaali 4/2014, 5
- [3] Terminaali 4/2010, 4
- [4] Terminaali 4/2001, 3
- [5] Terminaali 4/2012, 4-5
- [6] Terminaali 3-4/2008, 3-4
- [7] Terminaali 4/2000, 3
- [8] Terminaali 4/2007, 4
- [9] Terminaali 4/2013, 4
- [10] Terminaali 4/2009, 4
- [11] Terminaali 4/2011, 3
- [12] Terminaali 4/2003, 3
- [13] Terminaali 1/2015, 4
- [14] Terminaali 2/2015, 4
- [15] Terminaali 5/2006, 3

Anonyymit Aktiivit

Vuosittain kiltojen, kattokiltojen yms. erilaisten järjestöjen johtoon valitaan henkilötä vaalikokouksissa. Hallituksia, toimihenkilötä, alempia toimihenkilötä ja niin edelleen. Pidetään hauskaa, järjestetään suljettuja lippuäänestyksiä ja kuunnellaan lupaavan oloisia vaalilupauksia. Tämän kaiken alle kuitenkin kätkeytyy ikäviä ihmiskohtaloita, synkkiä salaisuuksia ja armottomia addiktioita. Vuodesta toiseen uudet, innokkaat ihmiset lähtevät mukaan kiltatoimintaan vanhojen partojen seuraksi. Usein käy kuitenkin niin, että vanhat aktiivit eivät osaa lopettaa ajoissa. Terminaali kertoo viiden keksityn kilta-aktiivisen henkilön tositarinat, joissa faktojen ei anneta häiritä hyvää ja tiukkaakin tiukempaa asiatekstiä.

"Suhdettani aktiivihommiin voisi kuvalla viihdekäytöksi. Silloin tällöin hoitelen paria toimarinakkia parhaan jaksamiseni mukaan. Koviin kiltahommiin en ole lähtenyt, ei ole minun juttuni. Niistä on kuulemma vaikeampaa päästä irtikin. Itse voisinkin lopettaa toimarihommat vaikka heti jos haluaisin, mutta en koe sitä vielä tarpeelliseksi. Kuitenkin sen verran vähän ovat vaikuttaneet opiskelumenestykseen. Tai no, pari kurssia on mennyt hylsyksi kun en jaksanut, mutta ne olivat valinnaisia muutonenkin. Ja välillä Kelakin kiusaa. Mutta mielestäni aika lailla pikkujuttuja sellaiset, ei mitään sellaista minkä takia viitsisin lopettaa hyvin menevät hommat."

"Siis parastahan on se vallan tunne. Killan puheenjohtajana, kun saat päättää kaikesta. Järkätään täällä tällaiset bileet, laitetaan tuonne kiltiksen nurkkaan uusi kallis nahkasohva ja tehdään pieni kavallus. Siitä tunteesta ei koskaan saa kyllikseen. Ensimmäisen vuosi killan puheenjohtajana meni vielä suhteellisen selväjärkisenä, mutta sen jälkeen alkoi alamäki. Hain kattokillan puheenjohtajaksi, ja sain paikan. Viimeiset päivät killan puheenjohtajana nuijin läpi kädet täristen. Sen jälkeen sitten koko pakka levisi. Edustamista, ja rajua sellaista, päivät, yön, koko ajan ja joka paikassa. Välillä halkossa päättiin jotain fiksua, ja sen jälkeen lisää. Rehellisesti sanottuna koko vuosi meni niin kovassa usvassa että Pekingin hengitysilmakin oli selkeämpää. Yhden vuoden jälkeen lopetin

kaiken. Tärisin alasti kylpyhuoneen lattialla viikon, ja heräsin sen jälkeen heräsin uutena ihmisenä.

Toisinaan muistelen puheenjohtaja-aikoja kaiholla. Vaikka siinä olikin merkittäviä terveyshaittoja niin silti siinä oli jotain käsinkosketeltavan maagista. Mutta ne ajat ovat kuitenkin onnekseen takanapäin. Toisinaan vanhat hallituskaverit tulevat vastaan vaihtelevassa kunnossa. Osa on päässyt irti hommista, osa jatkaa samaa rataa. Itse nykyään olen vahvasti jarruuntunut, ja elämäni ainoa riemu on ruikuttaa turhasta paskasta #otit-kanavalla irkin puolella."

"Kolmas vuosi putkeen hallituksessa eikä tunnu missään. Joka vuosi eri hommassa. Fuksina lähdin hallitukseen eikä loppua näy! Aina väitetään ja valitetaan miten kilta-aktiivius on haitaksi opiskeluiille, mutta minua se ei jumalauta haittaa. Viisi noppaa vuodessa on riittävän hyvä tahti. Tiedän minä kyllä miten elämääni elän. Jos se minusta olisi kiinni, niin kaikki jotka eivät ole kilta-aktiiveja pitäisi räjäyttää! Tai vähintään erottaa killasta. Ensi vuonna lähdet taas, viime vuonna jupisivat että eikö tuo jo riitä mutta ei, ei se riitä! Minä en lopeta. En ennen kuin minut viedään joko hautaan tai hoitoon."

"Toimittajan hommaksi sitä minulle sanottiin fuksina kähminta-saunassa. Kevyt pikkuhommeli, jolla saa sen puolikkaan pitsan. Kahden vuoden päästä olen kuitenkin vajonnut päätoimittajan tehtävään. Ensimmäisen toimittaja/grafikko puolivuotisen jälkeen päätin, että en lähde enää mihinkään aktiivihommaan. Kuitenkin vaalikokouksessa minua ehdottettiin päätoimittajaksi. Kieltäydyin kohteliaasti. Joku sitten ehdotti toisenkin kerran. Siinä tilanteessa ei muitakaan ehdokkaita ollut vielä ilmaantunut. Ryhmäpainostuksesta sitten päädyin vastaamaan myöntävästi, ja minut valittiin ilman sen kummempaa äänestystä hommaan. Jos olisin vain muistanut mitä minulle sanottiin ryhmäpaineen alla tehtävistä päätöksistä.

Seuraavat muistikuvat ovat reilun kuukauden päästä hallituksenvaihtosauhan jatkoilta, joissa pusken vuoron perään itkua ja oksennusta ves-sanpöntöön. Muistan ajatelleeni, että tästä ei voi enää alemmas vajota. Lehteä taittaessa tuo ajatus on usein kummitellut takaraivossani, ja silti minusta usein tuntuu, että tuo kohtaus hallituksenvaihtosauhan jälkeen oli juuri päätoimittajaurani kohokohta. Nyt päätoimittajuuteni on viimein loppumassa ja olen viimein vapaa kiltahommista. Nyt olen päättänyt päästää kuiville. Vaikka joku ehdottaisi minulle puheenjohtajan paikkaa niin en lähde. En varmasti..."

"Itse en ole koskaan osallistunut kiltahommiin. Ei ole minun juttuni. Tokihan on jokaisen oma valinta mihin vapaa-aikansa käyttää, enkä tuomitse kilta-aktiiveja, vaikka välillä aika säälitteväni näköisiä hiihtäjiä ovatkin. Itse tykkää opiskella ja olla muuttenkin nössykkä. On huomat-tavasti hienompaa, kun digitaalisista suodattimista pyöräyttää vitosen kuin olla jossain hallitushommassa järjestämässä kaikkea hyödyllistä ja mukavaa kiltalaisille. Kyllä minäkin osaan järjestää viihdettä kiltalaisille, avaan vain WebOdin ja esittelen sieltä muille arvosanojani ja tyhää "hylätty"-osiota."

Erecto!

eli kuinka taika toimii

Suurimmalle osalle lukijoista seuraava tieto saattaa olla jätkytyksessä: Keskuudessamme asuu ihmisiä joilla on taikavoimia. Näillä ihmisillä on oma yhteiskuntansa, rahajärjestelmänsä, hallituksensa, koululaitoksensa ja rasisminsa. Tästä salamyhkäisestä yhteiskunnasta ovat tietoisia pelkästään ne harvat ja valitut jotka ovat tutustuneet Harry Potter -kirjasarjaan. Mutta koska kyseinen kirjasarja keskittyy enimmäkseen Britannian Toiseen velhosotaan 1990-luvulla ja sen avainhenkilöihin, ovat sen antamat tiedot taikuuden perimmäisestä olemuksesta puutteellisia. Seuraavassa pyrin esittelemään teoriaa taikuuden takana niin kuin olen sen ymmärtänyt.

Ystävyys on taikaa

Kirjoista käy suhteellisen selkeästi ilmi että taikavoimat ihmisenä ovat binäärisiä, joko on tai ei ole. Joitain velhoja kuvillaan "voimakkaisksi taikuudessa", mutta he tuntuvat olevan voimakkaita samalla tavalla kuin painonnoston olympiamitalisti on, eli harjoittelun tuloksena. Kaksi noitaa voi saada lapseksi jästin, kaksi jästiä voi saada lapseksi velhon, mutta mikäli lapsi on taikavoimainen, hän on sitä siinä missä muutkin ellei jokin estä kehitystä.

Mutta mitä tämä biologisesti tarkoittaa? Kovin syvälle emme voi mennä, sillä ainotat syväällisesti taikaa tutkivat velhot ovat Salaperäisyyskien osaston miehet mustissa, ja sen sijaan että rakentaisivat taikihiukkaskihiptytimiä he tutkivat uivia aivoja joilla on lonkerot.

Tehtävä 7

Oppilas käyttää toiseen oppilaaseen ($m=150$ paunaa) loitsua *Selatus pikamus*, jolloin tämä lentää 9 jalan matkan. Sauva on jalokuusta (permeabiliteetti 4 kilohaumia/tuuma), 9,5 tuuma pitkä ja sisältää lohihäärmeeen sydänjuurta. Kuinka paljon energiaa loitsun lausumiseen tarvitaan, jos loitsijan oletetaan lausuvan loitsu virheettömästi (oletetaan että esim. $\text{angst}=0$)

Mielestäni nuoria velhoja ja noitia pitäisi opettaa enemmän taikamatematiikassa ja taikafysiikassa

Olkoon taikuus nyt sitten yksi perusvoimista, pimeää materiaa/energiaa, rakkautta tai vaikka mitä, puhun jatkossa siitä yksinkertaisesti taikavoimana F_t . Tähän voimaan voi vaikuttaa, ja vaikutus on aina sama y kun samat ehdot x täytyvät. Kyseessä on siis looginen systeemi vaikka se taikuutta onkin.

Pitää kuitenkin ottaa huomioon, että taikojen tekeminen on pääasiassa psykistä. Omat ajatukseni pitää olla väännetty oikeaan asentoon ennen kuin sau vasta lentää ulos mitään. Mutta jästitkin tämän tietävät joten ei siitä sen enempää. Onneksi Tylypahkassa pidetään huoli oppilaiden henkisestä kunnosta... hah.

Couldn't compile: Spelling error

Vaikka suurimmalle osalle velhoja ja noitia riittävät koulussa tai töissä opitut loitsut, jotkut laativat kokonaan uusia. Kun nuori Severus Kalkaros kehitti keholeijus-loitsun, tämän jälkeen kuka tahansa joka osaa loitsia ja sanoo tämän loitsun voi lennätellä muita miten haluaa. Miten tämä toimii?

Mielestäni olisi typerää väittää, että taikavoima olisi muodostunut sellaiseksi, että kunhan vain lausuu oikeat kirjaimet peräkkäin loitsu tapahtuu. Kalkaros ei keksinyt kirjaimien oikeaa järjestystä, hänen keksi oikean tavaran väentää ajatuk-

silla taikavoimakenttää, tallensi tämän tavaran tiedostoon keholeijus.inyourface ja teki näin peruuttamattoman jäljen universumiin.

On huomattava että kyseinen loitsu keholeijus ei ole täysin uusi loitsu. Pikemminkin se on uusi iteraatio siipirdium lentiusa -loitsusta, sovitettu paremmin leijuttamaan ihmisiä. Miksipä keksiä pyörää uudestaan? Uusien loitsujen kehittely on todennäköisesti juuri tälläista palikoilla leikkimistä. Ikävästi emme tiedä paljoakaan taikuuden perustutkimuksen jännittävästä maailmasta, mutta Weasleyn kaksosten autotalli-start-up sai aikaiseksi helposti tuotteistettavan leivoksen jonka syötyään muuttuu kanaksi.

Sielu voi olla särki, kuha on kuolematon

Ei ole mitään syytä epäillä etteikö yksinkertaisimpia loitsuja ollut olemassa jo aivan historian alussa. Esimerkiksi siipirdium lentiusa on aivan yksinkertainen, pitää vain antaa esineellelle gravitaatiolle vastakkaisista taikavoimistaan noin painovoiman verran eli $F_t = \sim F_g$. Oliko loitsun nimi sitten alunperin siipirdium lentiusa? Tai wingardium leviosa? Enpä usko.

Olisi hyvin ihmeellistä jos 99% Tylypahkassa opetuista loitsuista olisi keksitty alunperin aikana jolloin latinan kieli oli voimissaan yleis- tai tiedekielenä. Eikö hän niittää käytetty jo pyramidien aikaan. Miten muuten ne muka rakennettiin?

Tarkastellaan vaikka kolmea Britannien lakienvaikuttajien mukaan anteeksiantamatonta kirousta. Kaksoi niistä ovat nimiltään ymmärrettäviä, olivat ne sitten Britanniassa käytettävää pseudolatinaa (imperio, crucio) tai suomalaista pseudosuomea (komennu, kidutu), mutta yksi on poikkeus: Avada kedavra. Tämä

on arameaa ja tarkoittaa suunnilleen "anna jutun edessäni tuhoutua". Juttu on tässä yhteydessä toisen ihmisen sielu-ruumis-tietoisuus-jutskeli. Loitsun kehittivät varhaisella keskiajalla ihmiset jotka tunnivat arameaa sen verran että loitsu on sitä kieltä, ei latinaa. Samoihin aikoihin kehiteltiin myös komennu ja kidutu, jotka tunnetaan nykyään noilla nimillä. Toisin kuin avada kedavra.

Mihin minä tällä pyrin? Siihen, että taikasanoja todennäköisesti päivitetään ja käännetään muihin kieliiin kun tarvetta ilmenee. Näin niiden loitsija voi lähteä lähes samalta aaltopituudelta ja loitsiminen on yksinkertaisempaa kun sanat

muodostavat valmiaksi mielessä jo oikeita yhtymiä (esim "pystyty" vastaan "erecto" kun pystytetään joitain). Ymmärrettävästä syystä avada kedavra on jättetty sellaisekseen, sen loitsimista ei olla haluttu helpottaa. Sama pätee todennäköisesti moniin muihinkin pimeän taikuuden loitsuihin, kuten sielun repiviin hirnyrkinluomistaikoihin. Jos joku noita on tarpeeksi motivoitunut oppimaan sellaisen loitsun, loitsun kieli ei häntä kauaa estää, ja mitä turhia käänämäään sitä enää oppimisen jälkeen.

Johtopäätöksenä kaiken tämän jälkeen voi sanoa, että taikuuden suhteen olemme kuin valtameren rannalla hilluva kaveri joka tutkii vain kiviä koska ei saa ostettua venettä. Mutta ehkä pienellä rahoituksella kykenemme tekemään tarkempaa tutkimusta menemällä katsomaan Ihmeotus-elokuvan ensi vuonna.

12:00 <@Renter> esim alasti siivoaminen on kaunista ja romantista, mutta jos ei ole parisuhdeessa niin se on muka 'siveetöntä' ja pitäis 'lähteä yliopistolta kotiin'

12:02 <@Himish> onhan se tosin vähän niin, että ei tiedä miten hyvä ruoka-aines sperma on, jos sitä ei maista

Saksan kieli pika-arvostelussa

Tällä kertaa Terminalin pika-arvostelussa on saksan kieli. Arvostelussa tarkastellaan kieltä pikaisesti suoraan paketista. Millaiset ominaisuudet kielellä on? Soveltuko se harrastelijoille vai ammattilaisille? Entä miten se vertautuu muihin markkinoilla oleviin kieliiin? Yritämme löytää vastaukset näihin kysymyksiin pintapuolisella silmällä ja mutu-tuntumalla.

Äkkiseltään tuntuu että ruotsia tai englantia osaavalla ei pitäisi olla suuria alkuvaikeuksia tämän kielen kanssa. Kaikkien näiden takana on sama germanainen kieliryhmä, joten aivan ammattilainen ei täydy olla. Alkuun nopeatemppoinen, ehkä jopa kiihkeä, suun asennonvaihto voi tosin tuntua hankalalta. Lisäksi pitää erityisesti kiinnittää huomiota syväkurku-ch-äänteeseen, joka on vasta-alkajalle vaikea ja voi olla suorastaan epämiellyttävä jos sitä tekee tiheästi. Mutta kun alkukankeuden jälkeen päästäään rytmiiin niin suu liikkuu sukkelasti ja toinen voi vain ihailla taitavaa kielenkäyttöä.

Sanojen ääntämys on mukavan yksinkertaista. Perussäännöt, kuten miten mikäkin diftongi lausutaan ja että v lausutaan äffänä, täytyy kyllä muistaa. Muuten ääntäminen on intuitiivista ja käyttäjäystäväällistä verrattuna esimerkiksi englantiin, jossa "ear" sanoissa "ear" ja "earth" lausutaan ihan eri tavalla. Saksa ei pikaisen testaamisen perusteella vaikuta yhtään niin purkaratkaisulta.

Harrastelijan tarvitsemat kielen piirteet, kuten verbin taivutus preesenssissä, ovat vielä suhteellisen yksinkertaisia. Mentäessä pro-luokan ominaisuuksiin kuten substantiivien sukuuihin huomataan kyllä että ne olisi voinut järjestää selkeämminkin. Der,

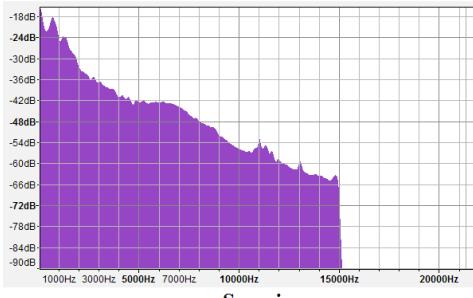
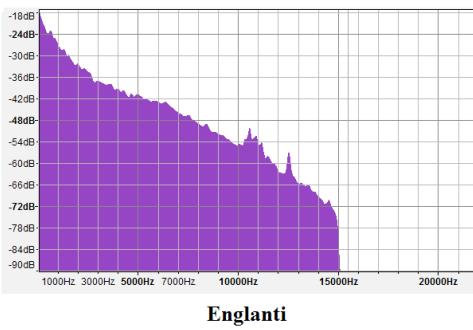
Pienillä lisävarusteilla saksan käyttökokemus muuttuu paljon intuitiivisemmaksi

die ja das? Tässä voidaan huomata redundanssia, vähemmillä suvuilla olisi pärjätty aivan hyvin, kolme on turhaa hifistelyä. Puhumattakaan sanojen lajittelusta feminiinisiin ja maskuliinisiin, vanhanaikaista ja monissa niistä ei edes ole järkeä. Miksi viikonpäivät ovat maskuliinia mutta sana viikko on feminiinen?

Valitettava huomio on, että aivan kuten puhelmissa tulee turhia ohjelmia valmiiksi asennettuina, kielipissa tulee poikkeuksia jotka vain häiritsevät kielen käyttöä. Niiä on myös saksassa. Alkoholijuomat ovat der-sukuisia, paitsi olut. Preesensin yksikön toisen persoonan tunnus on pelkkä -st-pääte, paitsi sanassa puhua. Toivoisin että nämä poikkeukset saisi tulevaisuudessa poistetua kokonaan.

Saksaa puhuessa pitää huomioida ankarasti tarkkailtava tittelien ja teittelyn käyttö. Tohtorintutkinnon suorittaneita puhutellaan Herr Doktoreiksi, kahden tutkinnon suorittaneita Herr Doktor-Doktoreiksi. Kaikkia teititellään ellei ole tunnettu ennen syntymää. Silti näinkin arvokkaan kielen mukana paketissa ei tule monokkeleita. Ne myydään erikseen, mikä on säälä.

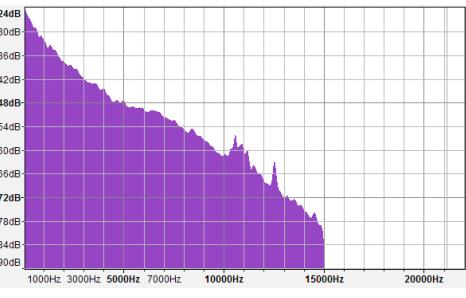
Loppuhuomiona siis saksan kieli tarjoaa suhteellisen intuitiivisen käyttökemuksen, mutta teittelyn lisäksi siinä ei ole kovin erikoisia ominaisuuksia. Tyypillinen käyttäjä voi tyytyä päivittämään englannin kielen, ellei vältämättä saksaa tarvitse esimerkiksi työkäytössä.

Miten saksan kieli pärjää suoritustestissä?

Kuvissa ovat taajuusalalyysit Be Prepared -laulusta laulettuna eri kielillä.

Asiantuntijalle nämä kertovatkin jo kaiken.

Seikkailusarja

Osa I: Yöpyminen puistossa

Mikäli löydät itsesi humaltuneessa olotilassa paikasta, johon tulemisesta sinulla ei ole minkäänlaista muistikuva, saattaa tästä seikkailusarjasta olla sinulle hyötyä.

Ensimmäisessä osassa sukellamme elokuiseen iltaan Oulun kesäisen tyynen keskustaan. Kello on Fratelli. Seikkailijamme kantaa vasemmassa kädessään herkullista, vastakaadettua ja vielä lämmintä pitsaa. Tottuneena yö-eläjänä seikkailijamme, kutsutaan häntä vaikka Gertrudiksi, kytkee tutkansa päälle etsien ympäristöstä rauhallista yöpaikkaa.

Seikkailijamme löytääkin tuota pikää rauhallisen puiston Rantakadun varrelta ja päättää viettää yönä siinä. Aamuyön viiletessä seikkailijamme kauluspaita ei alkoholin hiljalleen verestä palaessa lämmitäkääen enää. Seikkailijallamme on edessään jännittävä tilanne. Hermoja raastava hytinä ja paleltumisen pelko saavatkin Gertrudin molemmat aivosolut törmäämään keskenään, nän luoden idean. Hän alkaa nykimään läheisestä pensasaidasta tikkuja ja kerääkin hetkessä sylillisen polttokelpoista pihan koristinta.

Jokainen itseään kunnioittava alkoholisti säästää tietenkin pitsalaatikon myös sen tyhjennytyä, koska siitä on maksettu. Tämä peliliike tuottaakin tulosta heti samana iltana, kun pahvinen ystävämme siirtyy tuonpuoleiseen nuotion sytykkeenä. Sankarimme hönkäisee viimeiset viinahöyryt vatsansa pohjilta sytykeläjään, samalla sytyttimellä pahvia lämmittääessään. Nuotio sytyy ja liekki tanssii villisti tuottaen elintärkeää lämpöä välittömään läheisytyensä. Eikä aikaakaan, kun palaneen alkoholin tuoksu houkuttelee naispulisen kohtalon-toverin paikalle. Hän, kuten sankarimme, on menettänyt kyseisenä iltana puhelimensa eikä tästä syystä voi soittaa ystävänsä avaamaan ovea. Hetken naista autistisesti tuijotettuaan, ja muutaman luolamiesmäisen örähdyksen päästettyään, sankarimme saa kuin saakin naisen karkoitettua nuotionsa luota.

Koska kaikki tähän mennenä on sujunut epäilyttävän hyvin, alkaa seikkailijamme takaraivoon hiipiä mörkö nimeltä kuumotus. Kuumotus virkavallan mielipiteestä tästä nurmikon tuhoavasta juoponlämmittimestä. Tämä mörkö pääseekin valloilleen, kun poliisiauton sireeni kuuluu parin korttelin päästä. Nyt tuli noutaja. Nuotio äkkiä sammukiin ja puistonpenkin alle piiloon.

12:49 <@oulajp> no niin, eli nuorissa on tulevaisuus

Lämmin päivä oli muuttunut viileäksi yöksi, ja nyt aamuauringen ensimmäisten säteiden hiipiessä kerrostalojen seinille koittaa vuorokauden kylmin aika. Gertrud, hypotermian partalla, keksii tavan lämmittää itseään ilman tulta: liikunta. Sankarimme muistaa vielä naisen ja krapulakiimoissa tämän povea muistellessaan keksii mieleisen liikuntamuodon itsensä lämmittämiseksi. Tämän urbaanin yöelämän Bear Gryllsin masturboidessa itseään lämpimäksi penkin alla alkaa myös kaupunki heräämään aurinkoiseen sunnuntaiaamuun.

Seikkailijamme vaipuu levottomaan koiranuneen saavutettuaan mieleisen lämpö- ja tyydytystilan. Vaahtokarkkimaailman porteilla kotkalla liidellessään Gertrud kuitenkin repäistää takaisin todellisuuteen monottamalla häntä kylkeen. Sankarimme raottaa silmiään ja kurkistaa penkin alta anti-nukkumattia. Huolestunut koiran kävellyttäjä, tämä krapulaisen aamun Belsebub, kysyy onko hänen näkevänsä ihmisraunio kunnossa. Sankarimme murahataa myön-teiseen sävyyn ja kömpii häpeissään penkin alta ylös.

Puheliton yö on ohi ja seikkailun pää lähestyy seikkailijamme ystävien palatessa autolle, jonka lähistöllä sankarimme yöpyi. Gertrud pääsee tätén palamaan takaisin kotivaruskuntaan oppimaan lisää selviytymisestä.

Seuraavassa osassa: yöpyminen parkkihallissa.

-Gertrud

Karhu: luonto, puistonpenki

Karjala: paikka, Fratelli

Koff: suhina, nuotio

Nikolai: alkoholiton, auto

Sandels: sotasankari, Gertrud heräsi tästä

Oletko valmis seikkailuun?

Etsimme tulevaisuuden johtajia. Ideoijia. Ja strategisia ajattelijoita. Näytä kykysi ja hyödynnä koulutustasi. Me autamme sinua rakentamaan sopivan urapolun, jonka varrella kohtaat risteyskiä ja käänitteitä tehdien asioista mielenkiintoisia. Jos olet intohimoinen, älykäs ja sinulla on halua kasvaa joka päivä, Accenture on oikea paikka sinulle.

Aloita matkasi: accenture.fi/tyopaikat

Haemme:

- RECENT GRADUATES FOR TECHNOLOGY CONSULTING
- JUNIOR JAVA DEVELOPER

Järjestämme Accenturen Helsingin toimistolla kahdesti kuussa haastattelupäiviä opintojensa lopputuoralla oleville tietojenkäsittelyä pää- tai sivuaineena opiskeleville opiskelijoille. Haemme jatkuvasti osaajia työskentelemään kiinnostavissa asiakasprojekteissa joko vaatimusmäärittely- tai testaustehtävissä ja Java-kehitystehtävissä.

Harrastenurkka

Pierujen haistelu on hauska ja helppo harrastus. Mukaan harrastamaan pääsee minimivaivalla ja kanssaharrastajiakin löytyy runsaasti pieruskenen viimeaikaisen esiin pulpahtamisen seurauksena. Terminaali otti selvää tästä harrasteesta ja tarjoilee sen nyt lukijoilleen ylväästi tutkivan journalismin lippua heiluttaen.

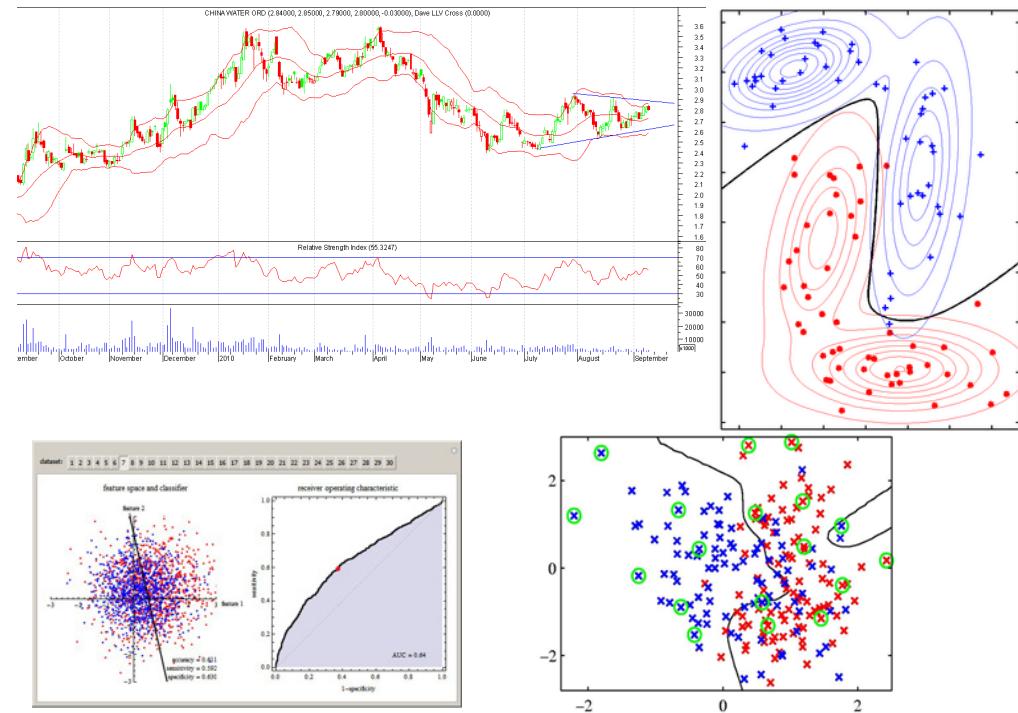
Pierujen haistelu - eli ammattilaisten kutsumana psniffailu - on yksi monipuolisimmista harrasteista. Harrastaessa tätä jaloa lajia yhtyvät suoritukseen hajuaisti, tuntoaisti, kuuloaisti, sosiaaliset taidot ja lihaskontrollin kehittäminen. Harrastaa voi seurassa tai yksinään ja harrastuspaikankin voi valita erittäin vapaasti tavoitteesta riippuen. Seuraavaksi käsittelemme joitakin päätölkkejä kyseisestä kuninkaiden lajista.

Aistinautinnot ovat todennäköisesti tärkein osa psniffailua. Useimpien harrastajien mielestä haju on tärkein. Haju on tärkeytensä lisäksi yksi kiisteillyimmistä aiheista. Selviä piirteitä hajussa on joskus hankala erottaa ja eritellä. Joitakin varmuudella havaittuja piirteitä ovat kuitenkin kitkeryys, tulisuus, rikki, ummehtuneisuus (eli 'vanhuus') ja kosteus. Väitety asian tiimoilta jatkunee kiihkeän poreilevana varmasti monia vuosia.

Tunto- ja kuuloaistimuksia joskus pidetään psniffailussa toisarvoisina, mutta useimpien harrastajien mielestä niillä on paikkansa. Jokaisen tuntema tosiasianahan on se, että voimalla suolen perältä asti syöksyvä puhuri tuottaa tuntoaistillisestikin mukavan elämyksen. Kuuloaisti luonnollisesti on myöskin tärkeä osa kokonaisuutta. Kuuloaistimusten suhteen

Puristi lähettää terveydyksensä kaikille "huijausvälaineitä" suosiville psniffailijoille

Yritykset kartoittaa hajan olemusta tieteellisesti ovat johtaneet ainoastaan vaikeaselkoisiin tutkielmiin ja kaavioihin, joiden hyödyllisyys koskien mitään käytännön asiaa on vähintäänkin kyseenalainen

useat harrastajat pitävätkin parhaana istuma-alustana äänisuuntautuneessa psniffailussa kovaa puutuolia tai wc-istuinta niiden tarjoaman kaikupohjan takia. Pehmeät tuolit eivät ole saavuttaneet suurta suosiota huolimatta kiistattomista eduista keskivartalon lihasten rentouden ja tasaisemman ulostulon (ja siten myös viipyilevämmän tuoksun) suhteeseen. Puristi tosin pitääneet tuolien kaltaisten "apuvälaineiden" käyttöä matalamielisenä toimintana, joka ei todelliseen harrastuneisuuteen kuulu. Äänisen suhteeseen puristi yleensäkin pyrkii välttämään kaikkea mahdollisesti sivuääntä tuottavaa, kuten paksuja vaatteita.

Mahdollisuus joukkosuorituksiin on sangen kiintoisa ulottuvuus psniffailussa. Ryhmässä harrastamisen ilmiselviä etuja ovat luonnollisesti suurempi määrä eri tuosuja, mahdollisuus kunnon vertaisarvointeihin sekä rennon sosiaalinen meininki. Haittauolina voitakoon sanoa kaikenlainen sekoittuminen tuosujen suhteeseen. Eihän kukaan olutharrastajakaan sekoita vahnäolutta ja porteria keskenään. Haittauoleksi

voidaan myös lukea valitettavan yleinen ahdasmielin suhtautuminen joukkopsniffailuun. Esimerkiksi aktiivi-harrastajat ovat kokeneet, että heidän täydessä hississä muille ihmisiille tarjoamiaan yllätyspsniffailuhetkiä ei juurikaan arvosteta. Näiden haittamuolien johdosta useat harrastajat ovatkin valinnet yksilösuorittamisen. Onhan pimeässä huoneessa aistit herkistään, suosikkituolissa istuen, rauhallisuudesta ja yksinäisyystä nauttien, kiva päätää päivänsä mukavalla psniffailuhetkellä.

Verrattuna muihin harrasteisiin pysyvät kustannukset kurissa. Periaatteessahan ainoa edellytys on se, että omaa suolen ja syö ruokaa. Käytännössä kuitenkin useat psniffailijat käyttävät joitakin ylimääräisiä ruoka-aineita, jotka sopivat ihan kenen tahansa kukkarolle. Hernekeitto, kaali, sipuli, purukumi, limonadi ja kananmunat ovat kaikki kohtuuhihtaisia psniffailukäyttöön soveltuivia ruoka-aineeksiä. Tietenkin tässäkin suhteessa voidaan käyttää raaempaa lähestymistapaa: Rahalla saa. Vahvimmat krapulaiset turahdukset saattavat tuottaa tuskaa lompakolle ja yleiselle mukavuudelle, mutta asialleen vannoutunut harrastaja on valmis tämänkin taakan kantamaan. Poikkeuksena "Rahalla saa"-periaatteeseen on laktoosi-intoleranssi, joka johtaa yksittäisenkin maitoshotin muuttumisen suureksi määräksi eritasoisia shotteja.

Aloittelevan harrastajan helpotukseksi psniffailu ei sisällä ollenkaan paikallisia harrastevälineitä. Kokeneemmat harrastajat tosin käyttävät jo tottuneesti erikoisvälineitä, kuten säilöntäpurkki ja psniffausletku, eikä myöskään erikoisempia välineitä, esimerkiksi pieru-aromatisoitua sähkötpakkaa, katsota psniffauspiireissä pahalla. Jotkut ovat ilmisseet huolensa psniffailun muuttumisesta pay-to-win välineurheiluksi, mutta toistaiseksi huoli on ollut vain kitkerien ängyröiden ilman pilaamista. Psniffailuskenen nousun ja varsinkin satunnaisharrastajien määrän kasvun myötä myös erilaisten improvisoitujen välineiden käyttö on kasvanut. Esimerkiksi sipsipussista saa kätevän psniffailupussin mikäli äkillinen tarve pääsee yllättämään. Lisäbonuksena pussin ollessa täysi pääsee hajuaistinsa lisäksi teroittamaan makuaistiaan.

Harrastajia on monenlaisia. Satunnaisharrastaja ei ota harrastusta kovinkaan vakavasti, mutta ei myöskään jätä käyttämättä tilaisuutta psniffailuun. Satunnaisharrastajalle ominaista onkin vaikka peiton alle ennen nukkumaanmenoja tai aikaisten aamulla harrastelemaan käpertyminen. Nautinto-harrastaja suhtautuu psniffailuun jonkin verran vakavammin.

Nautinto-harrastaja esimerkiksi pyrkii jo etukäteen suunnittelemaan ja aikatauluttamaan psniffailunsa (vaikkapa ruokatunnille) ja kantaa mukaan tarvittavaa välineistöä. Ammattilaisharrastaja vie kehitystä vielä pidemmälle esimerkiksi uudelleensuunnittelemaan ruokavalionsa, arkistoimalla parhaat tuotokset ja kenties jopa varaa mukaan kokonaan oman tilan asunnostaan psniffailulle. Eritystapauksena voidaan nähdä vaarasuuntautunut harrastaja. Hän hakemalla hakee psniffailutilanteissa "märkien yllätysten" mahdollisuutta. Tunnettu tosiasia on se, että vaaran tunne tuottaa mielihyvää joillekin ihmisiille, ja siten vaarasuuntautunut harrastajakin elää tietoisesti raja-alueella, esimerkiksi käyttämällä suosittua hernari-kahvi-xylitol-luumu-jallu-cocktailia ennen punttisalille lähtöä.

Yhdistämällä kaikki luetellut ominaisuudet voidaan todeta psniffailun olevan harrastuksena sieltä parhaasta päästää. Huolimatta kaikesta yllä esitetystä tiedosta ja tutkimuksesta on muistettava seuraava kokeneen harrastajan ohjenuora:

"Jokainen pieru ei ole vain latteaksi analysoitu komponenttiensa summa. Se on kokonaisuus, ja siten sen on annettava tulla psniffailuksi uniikkina yksilönä."

Saatavana nyt myös ilmatiiviinä pullotavarana: Suomalaisen mädättämön uutuus Pieru Corse. Keskvahva, makea, lievästi rikkinen, vienon juustoinen, nopeasti haihtuva, jälkihaju savuinen mutta pehmeä.

Muuta: Kolmesti tislattu, ei lisättyä väriainetta tai säilöntääaineita, luomutuote.

TÄRKEITÄ KUULUMISIA YLIOPISTOTENTEISTÄ

Olemme saaneet kiitettävän paljon palautetta sekä opettajilta että opiskelijoilta koskien uusia tenttikäytäntöjä. Emme kuitenkaan aio kiinnittää niihin vieläkään huomiota. Olemme yllättyneet siitä, että toimistamme huolimatta näin moni opiskelija edelleen jatkaa tenttisää käyntiä. Alla on hieman infoa uusista ohjeistuksista.

>>Yliopiston säästölinja näky myös tenttijärjestelyissä. Jokaista tenttiä kohden tullaan perimään nimellinen 5 euron suuruinen maksu kaikilta ilmoittautuneilta. Lasku postitetaan yliopistotenttiin ilmoittautumisen jälkeen. Paperilaskusta peritään lisäksi 2 euron palvelumaksu.

>>Tenttilanteessa ei enää sallita opiskelijoiden omia vaatteita ja asusteita. Ne korvataan paperisilla, kertakäyttöisillä tenttikaavuilla, joiden kustannukset peritään opiskelijoilta tentin laskutuksen yhteydessä.

>>Vessassa käynti kesken tenttilanteen on edelleen sallittua valvojan seurassa. Valvojat on velvoitettu suorittamaan jokaiselle kesken tentin vessassa kävälle opiskelijalle rektaalitarkastus ennen WC-tilojen käyttöä. Suosittelemmekin siis, että jokainen käy vessassa ennen tenttilannetta. WC-tiloihin on myös asennettu tallentava videovalvontajärjestelmä.

>>Juomapullojen mukaan ottaminen tenttilanteeseen on edelleen harkinnassa.

>>Tenttiin tulee ilmoittautua tenttiä edeltävän kuukauden ensimmäisenä maanantaina auringonlaskuun mennessä henkilökohtaisesti tenttiimin edustajan puolisolle. Henkilöllisyys ja opiskeeluikeus on todistettava tarvittaessa. Tentteihin ilmoittautuminen aukeaa edeltävän kuukauden ensimmäisenä maanantaina kukonlaulun aikaan. Ilmoittautumista ei ole enää mahdollista peruua.

Opiskeluintoa kaikille,
tentti sedä

Mallikuva uudesta Suomessa innovoidusta tenttikaavusta. Huipputeknikin päähine takaa anonymiteetin ja eliminoi luntausmahdollisuuden estämällä sivulle vilkuilun. Vuokraushinta: 10€/tentti (ei sisällä lippua)

Puolen vuorokauden piina

On taas se aika vuodesta, kun vaalkokoukset käyvät kuumana. Tätä kirjoittaessani istun OTY:n vaalikokoussesssa. Kokousta on tällä hetkellä käyty viisi ja puoli tuntia. Kokoussesssa on käyty läpi tärkeitäasioita, aina Teekkarihymnin sanoituksesya ja sen merkityksestä aina huolehtia / vastata sanan merkityksestä lauserakenteessa. Samaan aikaan irkissaan kuuluu ilmiselvien trolleyn saaliinhakua, haukkuen Tekkareiden kokouksia perseilyksi, joka karkoitaa toimivan materiaalin yhdistystoiminnasta.

Mutta miten tämä nyt menee? Onko 12 tunnisiksi venyvät kokoukset perseilyä, järkevää toimintaa vai onko se kuitenkin hauskanpitoa? Virallisiaasioita voi mukavoittaa erilaisilla asioilla. Tämä usein ilmenee "has-sunhauskoilla" kysymyksillä ja pilkunnussimella. Kirjoitetaanko LinkedIn-tili välivivalla vai välilyönnillä. Ketään ei kiinnosta, mutta parhaimmissa tapahtumissa tästäkin äänestetään. Ja 90% ihmisiä on hauskaa, vaikka eivät sitä myönnäkäään.

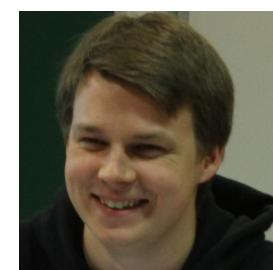
Mutta missä menee raja? OTiT:n vaalikokoussessakin vuonna 2013 suosiota sai ns. Matti-cam. Joka päivitti puheenjohtaja Matti "****masa" Pulkkisen epätoivon ilmeillä pitkin kokousta. Tämä tilanne onkin useim-

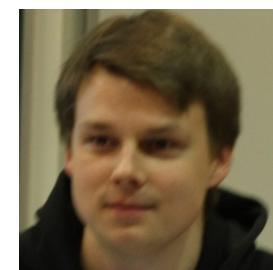
16:35

17:09

17:24

17:52

miten vaikein kokouksen puheenjohtajalle, jolla ei ole sitä mahdollisuutta, että vituttaa, lähtis kotia. Tämä korjataan toki sillä, että puheenjohtajalla on valta hallita kokouksen kulkua, jos vain taidot ja tahto siihen riittää. Perseilyn/hassuttelun määrää ei kuitenkaan aina pysty hallitsemaan, kun pitää kuitenkin mennä virallisten kokouskäytäntöjen mukaan, koska muuten asia joudutaan parhaassa tapauksessa tekemään koko paska uusiksi.

Kun kokouksen aika käännyy kaksinumeroisseksi alkaa hassuttelijoitakin vituttaa, tässä vaiheessa yleensä joku, parhaimmillaan alussa vittuntunut, lisää vettä myllyn. Pikkujoulut odottaa, mutta äänestetään vielä kahdeksasta ehdokkaasta uusi tilipitapivastaava, jonka toimenkuvalla ei ole mitään merkitystä.

Mutta miksi kansa kestää tätä? Kyllä sen yhden perseilijän aina saa hiljaiseksi, mutta entäs kun niitä on 50? Ehkä tämä kuitenkin menee sen piikkiin, että hyvänmaun mukainen kokousperseily on hauskaa, ainakin kerran vuodessa, maksimissaan kahdesti. Harrastejärjestöjen vaalikokouksissa on huomattavasti nopeampi tahti ja ei ketään kiinnosta siellä sankaroida samalla tavalla. Parhaimmillaan kuitenkin kiltojen vaalikokoukset ovat kuin alkoholittomat sitsit. Tilanne menee tietyn kaavan mukaan,

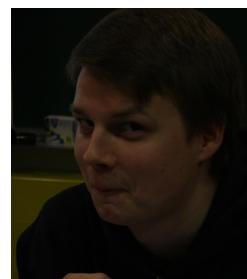
18:07

19:07

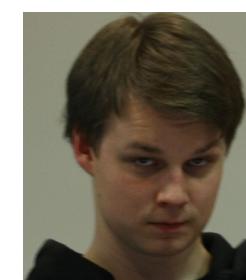
19:24

19:55

20:53

21:26

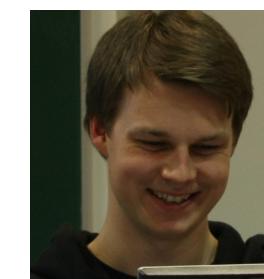

22:16

ihmiset nauravat, joskus jopa laulavat, lottomusiikki soi ja hassunhauskoja puheita pidetään. Ja miltei kaikilla on hauskaa, ja tulevat paikalle ensi kerrallakin. Joku voi toki sanoa, että ihme paskaa, en tule enää koskaan, mutta sama pätee kaikkeen muuhunkin. Tämä vaan todistaa sen, että kaikesta voi tehdä hauskaa, vaikka se puolen vuorokauden piina voi ollakin piina.

Tässä voi hyvinkin olla viimeiset omat vaalikokoukset, jossa äänioikeutettna saan ainejärjestön piirissä istua, ja aion nauttia siitä, vaikka perselihakset huutaakin hoo siinnaa.

-Aapo

22:42

23:15

13:37:51 <@jarrutus> vaalikokous kannattaa ottaa enemmänkin vaalikokousteemaisena speksinä, jossa lauletaan vähän vähempää
13:38:14 <@jarrutus> ja jolla on seurausia seuraavan vuoden ajan

Fuksicursio

Kulttuuriministerin silmin

Oli kylmähkö lokakuinen aamu. Olin jo tuostanut osallistujalistan ja nakkianut porukkaa kantamaan tarvittavat tavarat pihalle. Seisoskelimme X-oven edustalla tien vierellä arpomassa minneköhän bussi saapuu. Aikanaan bussi saapuikin vanhojen aikojen muistoksi entisen kyykkäkopin edustalle. Pahaksi onneksemme jokin toinen excubussi oli lähdössä samaan aikaan, tai liekö excubussi, mutta Vaasaan se oli ainakin menossa, joten osa meikäläisistä koitti mennä ensin siihen bussiin. Menopeli Vaasaan sijaitsi nimittäin näkyvämmällä paikalla. Pienen kauhun- ja vitutuksensekaisin tuntein odottelin, että moniko jättää tullematta ajoissa, sillä vielä edellisenä päivänä oli osa päättänyt perua osallistumisen, jotkut jopa kertomatta minulle suoraan, vaan kuulin vain ohimennen muiden puhuvan asiasta. Joten jossain määrin arvelutti että kuinka moni muu päätti jättää osallistumatta kertomatta siitä järjestäjille. Jokunen puhelu jouduttiin soittamaan, mutta saatiin lopulta koko kööri kasaan. Seuraavaksi toki kävimme noutamassa kyytiin asiaankuuluvia henkilötä muita pysäkeiltä, jonka jälkeen viimein päästiin tien päälle. Tässä vaiheessa laitoin päähäni TEKin tarjoamat räikeän oranssit aurinkolasit, tai pleksit tai jotain.

Fukseja bussissa

Yritysesittely oli Genelec Oy:llä lisalmessa, joten matkaa kohteeseen oli riittävästi. Excumusat soi ja ihmisiä oli enemmän tai vähemmän hauskaa, sillä holeja ei vielä korkkailtu ennen lisalmea. Bussissa oli toki semmoinen hienous, että sen vessassa ei saisi käydä paskalla, sillä se saattaisi mennä tukkoon. Kuulemman joku ei ollut kuunnellut tästä kuskin antamaa ohjeistusta ja kävi väentämässä vessaan kunnon tortut. Bussin etuosassa mitään merkittävää muutosta en itse huomannut, mutta takaosan ihmiset valittelivat pahaa hajua. En tosin itse todistanut vesan kuntoa kuin vasta paluumatkalla, jolloin siellä ei yön pimeinä tunteina toimineet edes valot, mutta tukossa se ei ollut. Osa ensikertalaisista osoitti aluksi hieman tytytmättömyyden merkkejä vaihteleviin asioihin, mutta sekä asia korjaantui myöhemmin kun saivat alkoholia. Matka lisalmelle meni kuitenkin loppuunsa varsin kivuttomasti.

Genelecin yritysesittely oli varsin mukava ja hyvin järjestetty, mutta toisaalta siellä ruukkaa ilmeisesti käydä aika paljon vierailijoita, että rutini lienee muodostunut siihen touhuun. Esittelyn jälkeen paikalliseen Amicaan, jossa ei tosin ollut opiskelija-alennuksia, mutta olin kuitenkin onnistunut pieniä alennuksia saamaan. Ruokaa oli paljon ja se oli hyvä. Ruuan jälkeen vielä Alkoon ja sitten kohti Jyväskylää.

Tässä vaiheessa juomia korkkailtiin varsin hyvää vauhtia ja tunnelma nousi huomattavasti. Excumusat soivat toki edelleen, vaikkakin soitin

<@Astfg1> ei millään pahalla asianomaisia kohtaan mutta onkohan jsloth koskaan näyttänyt edustavalta

kuumeni aina väillä eikä soittanut musiikkia, mutta se ei meno juuri haitannut. Esittelykierrokset huonoine/hyvine vitseineen, juttuineen ja satunnaisine puhelinnumeroineen. Matkalla Jyväskylään pysähdyttiin pari kertaa, mutta kun hommat rullaa mukavasti, niin mitään erityistä mainittavaa ei ole.

Jyväskylään kun saavuttiin, lähdin itse hakemaan saunaan avainta sillä aikaa kun muu väki jää suorittamaan jo perinteeksi muodostuneen kaljaviestin, sekä lähettämään fuksit kaupunkisuunnistukselleen suorittamaan tehtäviä. Niistä en kuitenkaan osaa kertoa tämän vuoden osalta juuri enempää, sillä lähdin saunalle pään jo ennen kuin muut olivat ehtineet ulos bussista. Sauna oli aika likellä keskustaa ja parkkipaikalla kyseisen rakennuksen takana odotteli minua hieman vanhempi mies kirjekuoren kanssa. Lyhyen sananvaihdon jälkeen sain kouraani kirjekuoren jossa oli paikan siivousohjeet ja avain. Pikaisesti tämän jälkeen hurautti kyseinen mies pois. Tässä vaiheessa rupesin itsekseen miettimään, että saatoin olla hieman epätavallinen näky Teekkarilakkeineni, mustissa haalareissa ja oranssit aurinkolasit päässä pimeässä lokakuussa alkuillassa.

Menin saunalle ja laitoin saunan päälle, katselin paikan läpi, että millaisessa kunnossa sen pitäisi lähtemisen jälkeen olla ja jäin odottelemaan

Fukseja Genelecillä

että muita alkaa valumaan hiljalleen saunalle. Ennenpitkää Teekkareita valuikin saunalle ihan hyvä määrä, mutta paikallisia opiskelijoita, joiden kanssa oli sovittu että vietetään iltaa ei näkynyt. Sainkin kuulla, että heililä oli tiedotus vähän kusahtanut asian suhteen, joten heikäläiset eivät erityisemmin edes tienneet asiasta. Fuksejakin alkoi ennenpitkää valua saunalle. Saunottiin, juotiin, pelattiin pelejä. Ihmisilä oli hauskaa, tosin juuri kukaan ei halunnut lähteä baariin siinä vaiheessa kun sinne pääsisi. Toisaalta, baareissa juomat on kalliimpia ja useimmissa niistä ei pääse saunomaan. Olin kuitenkin itse sopinut meneväni juomaan erään Jyväskyläsä opiskelevan kaverini kanssa, joten jatin herra puheenjohtajan vastuuseen saunojista ja painelin muutaman muun kanssa baariin.

Satuimme menemään sisälle riittävän aikaisin, ettemme joutuneet maksamaan pääsylipusta. Paikka oli muutekin aika tyhjä vielä ensimmäisen tunnin ajan, vaikka olikin perjantai. Ennenpitkää baari kuitenkin täyttyi ihmisistä kuin varkain. Baarissa oli myös karaokea varten nurkkaus, jossa kävimmekin porukalla laulamassa Teekkareiden luvatun maan (Laulumarathon satoa 2010), tosin henkilökunta laittoi vissiin musiikkia niin kovalle, että laulustamme ei saanut selvää. Meitä se ei tosin haitannut.

Baarissa vietettiin aikaa ihan hyvän verran ja useimmissa vaikutti olevan siellä jopa mukavaa. Jossain vaiheessa lähdimme sitten pienellä isku-

Fukseja kisailemassa

ryhmällä käymään grillillä hakemassa ruokaa, jonka jälkeen soiteltiin herra puheenjohtajalle, kun häntä ei näkynyt baarissa ollenkaan. Kävi ilmi että eräs fuksi oli pelannut isojen poikien kanssa vähän juomapeliä ja olo oli vähän huonompi, joten he olivat vielä saunaalla. Suuntasimme siis itsekin ja tarkistin vielä saunan kunnon, että se on riittävä hyvin siistitty. Olihan se ihan hyvään kuntoon saatettu... siis siistitty, pientä sieltä täältä teimme vielä ja sitten suurin työ oli saada kyseinen fuksi siirrettyä vielä paikkaan, josta bussi lähti. Kiirettä meillä ei toki ollut, mutta kyllä siinä työnsarkaa oli.

Bussi tuli noutamaan ihmisiä varsin hyvissä ajoin ennen neljää, mutta kourallinen ihmisiä, Teekkareita lähinnä, jätti paikalle tulon viimetinkaan. Aika monta puhelua jouduttiin soittelemaan, mutta yhtä lukuunottamatta kaikki tavoitettiin. Viimeinen sankari ei vastainnut vartin aikana soitettuihin puheluihin, joita oli aika monta. Siinä vaiheessa matkanjohtajan natsipäätöksellä totesin että bussi lähtee liikkelle, kun ei ole henkilön sijainnista tietoa, eikä saada yhteyttä kysyäksemme. Osaan puheluista oli kuitenkin punainen luuri lyöty, joten olimme melko varmoja että elossa kyseinen henkilö oli. Toki jälkeenpäin kävi hieman sääliksi kaveria, mutta sillä hetkellä vitutti aika raskaasti, että ihmiset ei osaa olla ajoissa paikalla, eikä kertoa missä asti on sillä hetkellä, että tietää odotella.

Bussi lähti liikenteeseen ja noin kymmenen minuuttia moottoritiellä körrytelyämme viimeinen sankari soitteli takaisin tiedustellen bussin sijaintia. Olimme juuri pysähtymäisillään huoltoasemalle, joten kuski ehdotti, että jos sankarimme tulee taksilla tänne, niin voimme sitten odotella hänet mukaan. Näin ei kuitenkaan käynyt, enkä kyllä syytä, taksit on kalliita. Bussia emme kuitenkaan käntäneet takaisinpäin.

Melko nopeasti iso osa porukasta rupesi nukkumaan paluumatkalla. Kourallinen meitä sinnitteli aika pitkään puhuen niitä näitä, mutta yksitellen itse kukaan otti pienet torkut. Jopa matkanjohtajakin ummisti silmänsä noin vartiksi. Nokosten ajaksi päätin ottaa aurinkolasit päästä, kun olivat olleet silmilläni aamusta asti. Pian nokosten jälkeen aurinkokin päätti herällä ja laseja tarvittiin taas. Loppujen lopuksi paluumatka oli kuitenkin rauhallinen ja seesteinen. Ouluunkin päästiin kutakuinkin hengissä.

Koodarin päivä Nortalilla

Creating a Seamless Society

Pimeä lokakuinen aamu. Fillarilla töihin, kuppi kahvia ja sohville porisemaan työkavereiden kanssa ellei asiakkailta ole tullut meilitse jotain akuuttia. Kupposen äärellä ajatus virtaa ja sopivan rennosti porinasta saa virtaa työpäivään. Turun pojat olivat voittaneet juuri Gasum:n #HackTheGas:n. Aika kova juttu! Kyllähän tätä meillä Oulunkin toimistolla fiilisteltiin. Hyvät työkaverit tekee hyvä työpaikan!

Siitä onkin sitten helppo jatkaa työhommien kimppuun: muutoksia asiakkaille, ongelmatilanteiden selvittelyä you name it... Ongelmat ovat aina asiakkaille kriittisiä ja näiden selvittämisestä se paras fiilis tuleekin! Päivän aikana saa olla paljon ihmisten kanssa tekemisissä mistä minä tykkää. Asiantuntijoiden keskellä on turvallista olla vähän koke-mattomallakin työntekijällä. Tarvittaessa aina apu lähellä ja ongelmat saadaan ratkottua.

Pitäähän ihmisen syyäkin. Ruokiksella päivä katkeaa mukavasti ja parin kollegan kanssa pyörittämämme konsoli futisliiga starttaa. Kovien väänötjen keskellä unohtuu duunihommat hetkeksi ja ruokiksen jälkeen voi tuoreena palata taas töiden kimppuun.

Suomen toimitusjohtaja pitää eilen kuukausittaisen infonsa täällä Oulussa. Näistä tulee aina tunne, että on osa isompaa kokonaisuutta ja onhan tuo meidän visio "Seamless Society" tosi kova juttu. Varsinkin kun sen edistymistä näkee itsekin joka päivä.

Meillä on myös hyvät asiakkaat joiden kanssa on mukava tehdä yhteistyötä. Viime viikolla käyttiin tutustumassa asiakkaan tuotannon tiloihin ja nähtiin ihan käytännössä miten prosessi lattiatasolla menee. Tämä tuo tärkeä kulman omaankin työhön, kun ymmärtää aina paremmin mihin se oma työ liittyy.

Iltapäivällä on myös mukava yleensä todeta että jotakin uutta jää tästäkin päivästä käteen niin itselle kuin myös asiakkaalle. Toki kotiinkin on kiva lähteä :) Fillarilla tietuenkin.

Kaliaa

Puoli vuotta kaljaan numeroina

Tilastot on hauskoja. Varsinkin kun ne koskee jotakin itselle tärkeää, arkipäivään liittyvää asiaa. Puoli vuotta sitten aattelin, että olisi hauska idea kerätä tilastoa omasta oluenjuonnista. Aloin siis keräämään kuitteja, ja kirjaamaan ostoksiani ylös, näppärääkin näppärämään Google Driveen.

Kirjasin jokaisesta ostetusta oluesta ostopäivämäärän, nimen, oluttyypin (suunnilleen Alkon jaottelun mukaan), hinnan, pakauskoon, alkoholiprosentin ja ostopaikan. Väillä koitin myös muistaa kirjata millon olin minkäkin oluen juonut.

Lopuksi kirjoitin parisataa riviä koodia joka käy taulukon läpi ja tuottaa jotakin jännää tilastoa ja kuvaajia, esimerkiksi tämmöistä juttua varten. Tässä niitä siis olisi. Jos jokin on mielestäsi pupua, syytä koodia. Mutta ensin virallinen kanta: Prykmestar Savukataja on helvetin hyvä ja siitä kannattaa maksaa.

== 2015-05-29 ja 2015-11-20 välillä ostetut & nautitut oluet ==

Oluita yhteensä: 208 kpl

Olutta yhteensä: 78.00 litraa

Olutta rahassa: 509.80 euroa

Keskimääräinen litrahinta: 6.54 euroa/litra

Alkoholia: 4.12 litraa eli n. 20.6 pulloa kossa

56 eri olutta

Eniten juotu olut: Olvi III, 14.69 litraa

2. eniten juotu olut: Koff III, 11.22 litraa

3. eniten juotu olut: Karhu III, 7.92 litraa

Kalleimmaksi tullut olut: Prykmestar Savukataja, 50.40 euroa

Juoduin oluttyyppi: Lager, 53.19 litraa

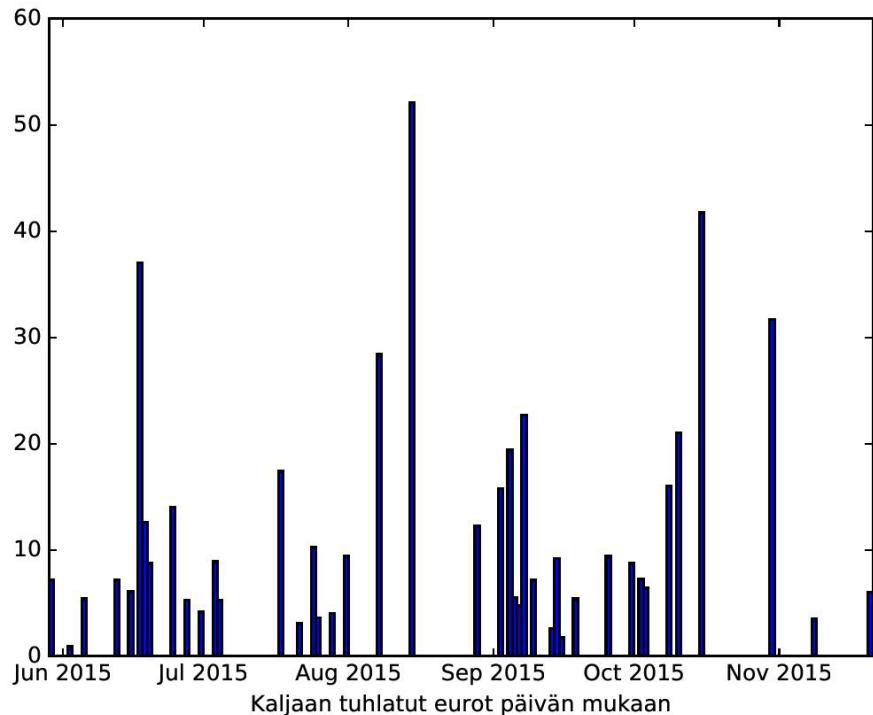
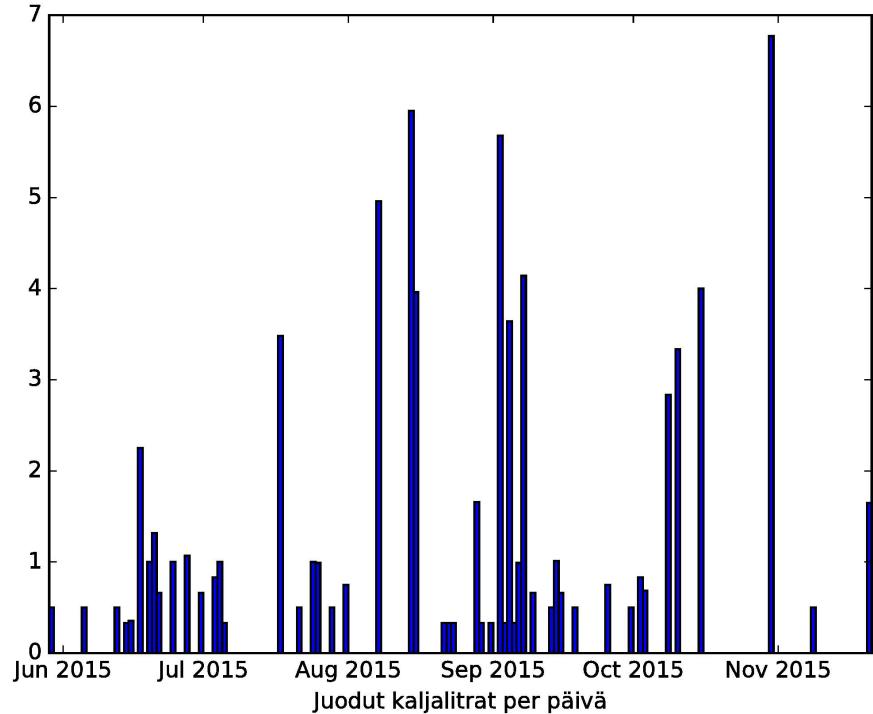
2. juoduin oluttyyppi: Ale, 18.65 litraa

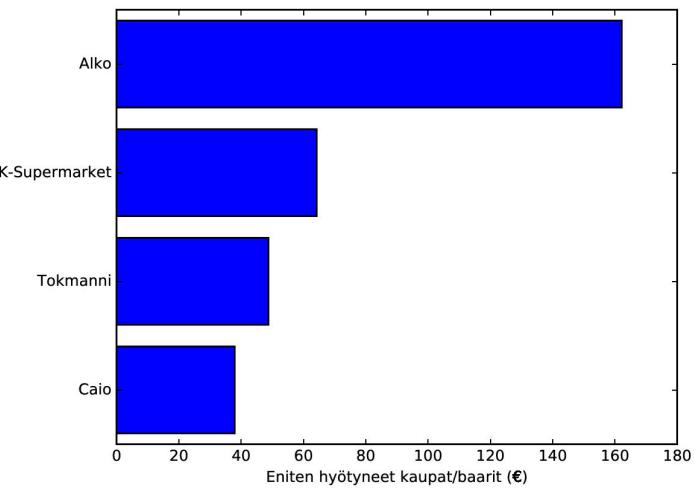
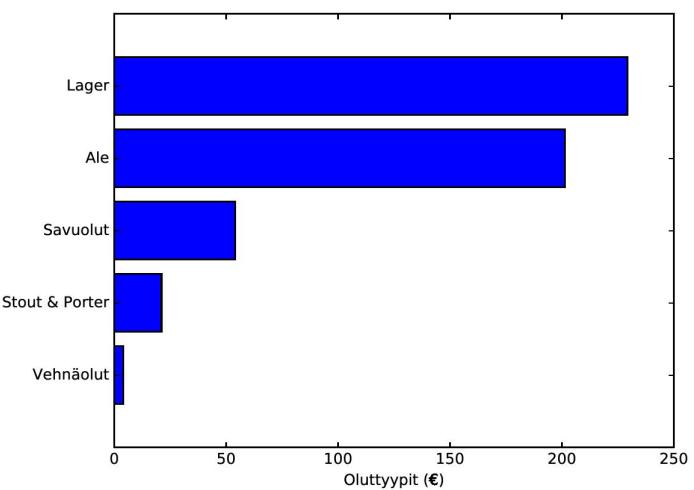
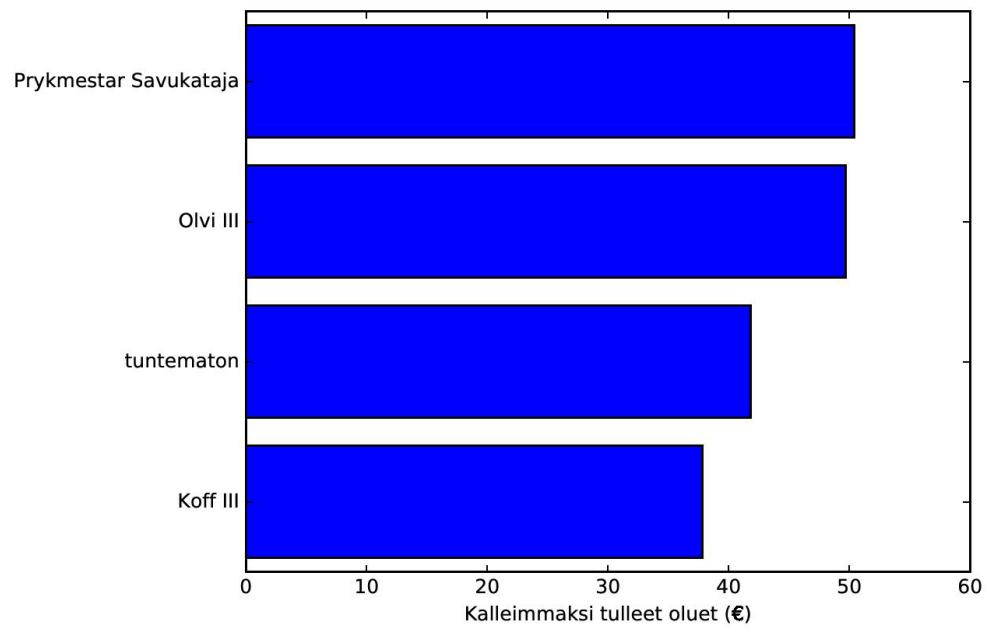
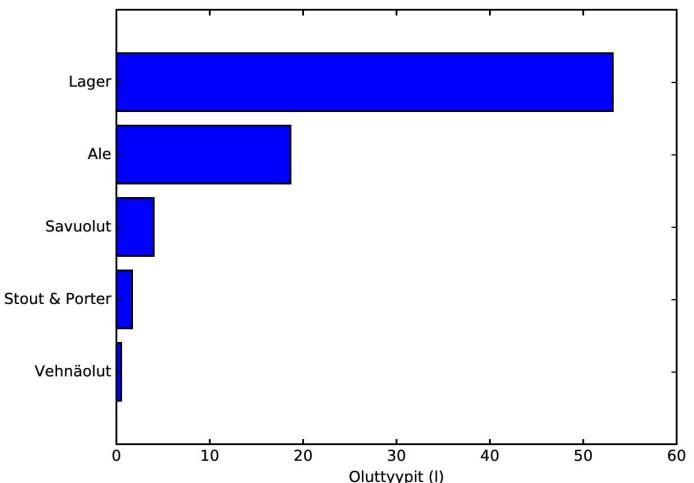
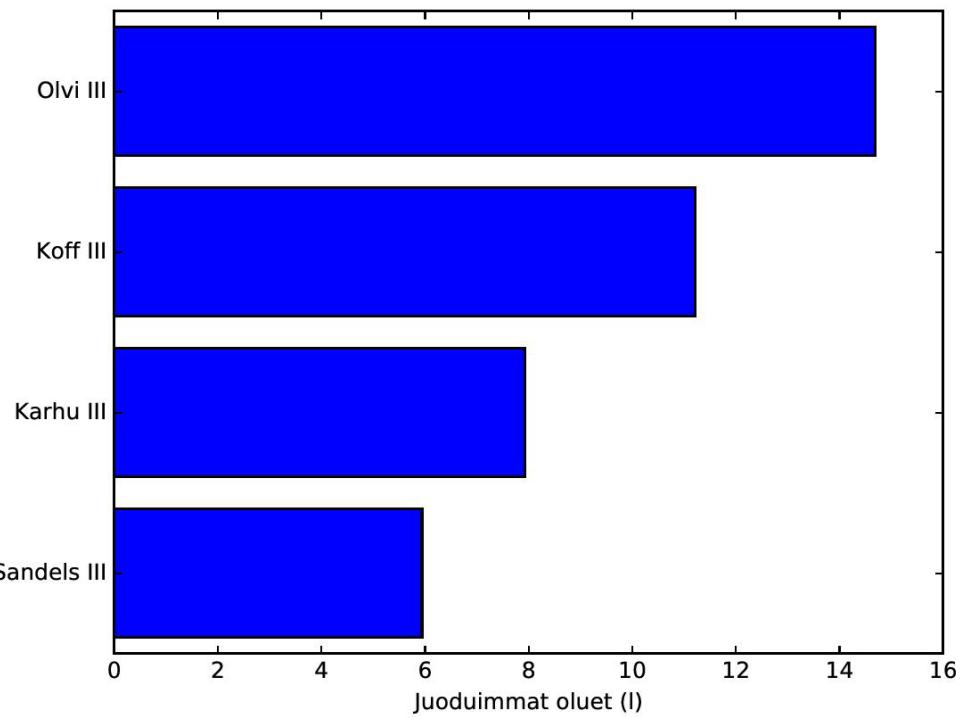
Paskin oluttyyppi: Vehnäolut

Eniten hyötynyt kauppa(ketju): Alko, 162.10 euroa

Keskimääräinen aika hyllyssä: 1.99 päivää

Pisin rekisteröity aika hyllyssä: 20 päivää

1110111001101
00010010101110001110100110111100
10010001011110101011010010100000100
01101110111001011001
00000110110100101111101001111010011
110100111011010000
010100011010110111010001001111